

Bruxelles, den 14.7.2021
COM(2021) 555 final

2021/0200 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) 2018/842 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2021) 555 final} - {SWD(2021) 553 final} - {SWD(2021) 611 final} -
{SWD(2021) 612 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Meddelelsen om den europæiske grønne pagt¹ lancerede en ny vækststrategi for EU, der har til formål at omdanne EU til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi. Meddelelsen bekræfter på ny Kommissionens ambition om at øge sine klimamål og gøre Europa til det første klimaneutrale kontinent inden 2050. Den har desuden til formål at beskytte borgernes sundhed og trivsel mod miljørelaterede trusler og konsekvenser. Nødvendigheden og værdien af den europæiske grønne pagt er kun vokset i lyset af covid-19-pandemiens meget alvorlige indvirkning på EU-borgernes sundhed og økonomiske velfærd.

Klimaændringerne er en presserende udfordring. I overensstemmelse med de videnskabelige resultater i særrapporten fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) er det nødvendigt at opnå neutrale CO₂-emissioner globalt omkring 2050 og neutralitet for alle andre drivhusgasser senere i århundredet. Denne presserende udfordring kræver, at EU intensiverer sin indsats og udviser globalt lederskab ved at blive klimaneutral inden 2050. Dette mål er beskrevet i meddelelsen "**En ren planet for alle** — En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi"².

På grundlag af en omfattende konsekvensanalyse foreslog Kommissionen i sin meddelelse fra september 2020 "**Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030**"³ (klimaplanen for 2030) at hæve EU's ambitionsniveau og fremlagde en omfattende plan om at øge EU's bindende mål for 2030 på en ansvarlig måde i retning mod nettoemissionsreduktioner på mindst 55 % i forhold til 1990-niveauerne. En forhøjelse af ambitionen for 2030 bidrager nu til at give politiske beslutningstagere og investorer vished, så de beslutninger, der træffes i de kommende år, ikke fastlåser emissionsniveauer, der er uforenelige med EU's mål om at være klimaneutral inden 2050. 2030-målet er i overensstemmelse med Parisaftalens mål om at holde den globale temperaturstigning et godt stykke under 2 °C og bidrage til at fortsætte indsatsen for at begrænse den til 1,5 °C.

Det Europæiske Råd godkendte det nye bindende EU-mål for 2030 på mødet i december 2020⁴. Det opfordrede også Kommissionen "*til at vurdere, hvordan alle økonomiske sektorer bedst kan bidrage til 2030-målet, og til at fremsætte de nødvendige forslag ledsaget af en tilbunds gående undersøgelse af de miljømæssige, økonomiske og sociale virkninger på medlemsstatsniveau, idet der tages hensyn til nationale energi- og klimaplaner, og den eksisterende fleksibilitet evalueres*".

Med henblik herpå gjorde forordningen om rammerne for at opnå klimaneutralitet ("**den europæiske klimalov**")⁵ EU's mål om klimaneutralitet inden 2050 juridisk bindende og hævdede ambitionen for 2030, som skal være en *indenlandsk* reduktion af

¹ COM(2019) 640 final.

² COM(2018) 773 final.

³ COM(2020) 690 final.

⁴ Det Europæiske Råds konklusioner af 10.-11. december 2020, EUCO 22/20, CO EUR 17, CONCL 8.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

nettodrivhusgasemissionerne (emissioner efter fratrækning af optag) på mindst 55 % i forhold til 1990-niveauerne inden 2030.

For at følge den vej, der er fastsat i den europæiske klimalov, og opfylde dette øgede ambitionsniveau for 2030 har Kommissionen revideret den gældende klima- og energilovgivning, som sandsynligvis kun vil reducere drivhusgasemissionerne med 40 % inden 2030 og med 60 % inden 2050.

Denne lovgivningspakke benævnt "Fit for 55", som bebudet i Kommissionens klimamålplan, er den mest omfattende byggesten i bestræbelserne på at gennemføre de ambitiøse nye 2030-klimamål, og alle økonomiske sektorer og politikker skal bidrage hertil.

Som en del af "Fit for 55"-pakken har dette forslag til formål at ændre forordningen om indsatsfordeling⁶, så den hjælper med at opfylde den øgede ambition for 2030. I december 2020 opfordrede Det Europæiske Råd til, at EU-medlemsstaterne i fællesskab opfylder målet på den mest omkostningseffektive måde, hvor EU's konkurrenceevne bevares, og der tages hensyn til medlemsstaternes forskellige udgangspunkter, særlige nationale forhold og emissionsreduktionspotentiale. Det gav yderligere vejledning om centrale elementer for en revideret ramme for klima- og energipolitikken for 2030. For at opnå en reduktion af drivhusgasemissionerne på mindst 55 % for økonomien som helhed vil sektorerne skulle øge indsatsen i henhold til forordningen om indsatsfordeling. Konsekvensanalysen til støtte for klimaplanen viste, at de samlede reduktioner skulle øges med ca. 10 procentpoint fra det nuværende mål i forordningen om indsatsfordeling på -30 % sammenlignet med 2005. Behovet for at revidere forordningen om indsatsfordeling, træffe afgørelse om dens anvendelsesområde og øge ambitionsniveauet blev fastlagt allerede i klimaplanen.

Forordningen om indsatsfordeling dækker i øjeblikket alle drivhusgasemissioner, der indgår i EU's mål, og som hverken er omfattet af EU's emissionshandelssystem (ETS) eller af forordningen om arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF). Den dækker i øjeblikket direkte drivhusgasemissioner fra transport (undtagen luftfart og ikke-indenlandsk skibsfart), bygninger, landbrug, industrianlæg og gasser, der ikke er omfattet af EU's ETS, og affald samt ikke-forbrændingsrelaterede emissioner fra energi- og produktanvendelse. Den omfatter både CO₂-emissioner og en betydelig andel af andre emissioner end CO₂. Forordningen om indsatsfordeling blev vedtaget i 2018 for at reducere emissionerne inden 2030 med 30 %⁷ i forhold til 2005, hvilket er i overensstemmelse med emissionsreduktionsmålet for EU's økonomi som helhed på mindst 40 % inden 2030 i forhold til 1990. Forordningen om indsatsfordeling fastsætter bindende årlige mål for drivhusgasemissioner for medlemsstaterne, der i fællesskab leverer denne reduktion. Hvis lovgivningen forbliver uændret, vil sektorer, der i øjeblikket er omfattet af forordningen om indsatsfordeling, tilsammen opnå en emissionsreduktion i 2030 på -32 % i forhold til 2005⁸. Selv om det ville betyde, at bidraget på -30 % angivet ovenfor overgås, ville dette stadig være et utilstrækkeligt bidrag til det overordnede mål på mindst -55 % i forhold til 1990 i overensstemmelse med aftalen om den europæiske klimalov. Det overordnede mål med dette initiativ er derfor at revidere forordningen om indsatsfordeling, så den bidrager til klimaambitionen for 2030 om at nå en nettoreduktion af drivhusgasemissionerne på mindst

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 20. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

⁷ 29 % for EU27.

⁸ I henhold til EU-referencescenariet for 2020, der tjener som udgangspunkt for konsekvensanalysen (se afsnit 5.1 i konsekvensanalysen).

55 % i forhold til 1990-niveauerne senest i 2030 på en omkostningseffektiv og sammenhængende måde, samtidig med at der tages hensyn til behovet for en retfærdig omstilling og for, at alle sektorer bidrager til EU's klimaindsats. Målet er at opnå et gradvist og afbalanceret forløb hen imod klimaneutralitet senest i 2050.

Dette forslag opgraderer de nationale mål i overensstemmelse med en EU-dækkende reduktion inden 2030 på 40 % sammenlignet med 2005 i sektorerne, der er omfattet af forordningen om indsatsfordeling. Medlemsstaterne bidrager til den samlede EU-reduktion i 2030 med mål mellem -10 % og -50 % under niveauerne i 2005.

• **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Unionen har gennem pakken "Ren energi til alle europæere"⁹ fulgt en ambitiøs dekarboniseringsdagsorden, navnlig ved at opbygge en robust energiunion, der omfatter 2030-målet for energieffektivitet og anvendelsen af vedvarende energi.

Klima- og energipakken "Fit for 55" er et omfattende skridt i retning af en revision af EU-lovgivningen for at bringe den i overensstemmelse med EU's øgede klimaambitioner. Alle initiativer i pakken er tæt forbundne.

Dette lovgivningsforslag supplerer andre "Fit for 55"-forslag, der er udformet til at opfylde klimamålene som en samlet pakke. Samspillet mellem foranstaltninger på EU-plan og medlemsstaternes foranstaltninger har fået en stadig større betydning og intensitet. Derfor er dette lovgivningsforslag i overensstemmelse med:

- a) den europæiske klimalov
- b) revisionen af direktiv 2003/87/EF om EU's emissionshandelssystem (ETS)¹⁰
- c) revisionen af forordningen om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug (LULUCF), og
- d) ændringen af direktiv (EU) 2018/2001¹¹ om vedvarende energi for at gennemføre ambitionen i det nye 2030-klimamål
- e) ændringen af direktiv 2012/ 27/EU¹² om energieffektivitet for at gennemføre ambitionen i de nye 2030-klimamål.

Sammen med EU's nye tilpasningsstrategi, der blev vedtaget i Kommissionens meddelelse fra februar 2021 "**Opbygning af et klimarobust Europa — den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer**"¹³, vil dette initiativ og klima- og energipakken "Fit for 55" gøre det muligt for Europa at tage klimaudfordringen op.

• **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslagene i "Fit for 55"-pakken bør være i overensstemmelse med alle EU's tiltag og politikker og hjælpe EU med at nå de forhøjede 2030-mål og en vellykket og retfærdig

⁹ COM/2016/0860 final.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

¹³ COM(2021) 82 final.

omstilling til 2050-målet om klimaneutralitet som anført af Kommissionen i meddelelsen om den europæiske grønne pagt.

Dette initiativ, der følger af forordningen om indsatsfordeling, er således i overensstemmelse med Unionens politik om en ren og cirkulær økonomi, bæredygtig og intelligent mobilitet, "fra jord til bord"-strategien, EU's biodiversitetsstrategi for 2030, handlingsplanen for ambitionen for nulforurening og affaldslovgivning, revisioner af forordningen om fluorholdige drivhusgasser (forordningen om F-gas) og forordningen om stoffer, der nedbryder ozonlaget (ozonforordningen) samt Unionens holdning på den internationale arena og dens diplomati inden for rammerne af den grønne pagt.

"Fit for 55"-pakken vil sammen med instrumentet Next Generation EU og den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021-2027 bidrage til at opnå den grønne og digitale omstilling, som Europa stræber efter. Kombinationen af disse politikker og EU's finansielle støtte vil afhjælpe den økonomiske krise, der er forårsaget af covid-19-pandemien, og fremskynde omstillingen til en ren og bæredygtig økonomi, der knytter klimatiltag og økonomisk vækst sammen, så der kan opnås klimaneutralitet inden 2050. Samlet set vil EU-budgettet (FFR) for 2021-2027 og Next Generation EU-pakken sikre et udgiftsmål på 30 % for klimamainstreaming. Hvad specifikt angår genopretnings- og resiliensfaciliteten under Next Generation EU skal minimum 37 % af udgifterne under hver national genopretnings- og resiliensplan vedrøre klimainvesteringer. Samhørighedspolitikken vil bidrage til klimaudgifterne med 100 % af Fonden for Retfærdig Omstillings midler og mindst 37 % af Samhørighedsfondens og 30 % af Den Europæiske Fond for Regionaludviklings midler. Disse fonde kan i høj grad støtte de investeringer og reformer, der er fastlagt i de nationale energi- og klimaplaner, som er vedtaget på grundlag af forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen¹⁴ ("forvaltningsforordningen"), og bidrage til at mindske de socioøkonomiske omkostninger ved omstillingen.

For at styrke sammenhængen på tværs af politikker og som bebudet i Kommissionens meddelelse "**Bedre regulering: sammen om bedre lovgivning**"¹⁵ forbedrer Kommissionen desuden sine retningslinjer for bedre regulering for at sikre, at alle dens initiativer overholder princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" og dermed overholder forpligtelserne i henhold til den europæiske klimalov.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 192 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). I overensstemmelse med artikel 191 og artikel 192, stk. 1, i TEUF skal Den Europæiske Union bidrage til forfølgelse af bl.a. følgende mål: bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer, og navnlig bekæmpelse af klimaændringer.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

¹⁵ COM(2021) 219 final.

• **Nærhedsprincippet**

Klimaændringer er et grænseoverskridende problem, som ikke kan løses ved nationale eller lokale initiativer alene. Klimaindsatsen skal koordineres på europæisk plan og, hvor det er muligt, på globalt plan. Dette forslag begrundes i nærhedsprincippet som fastsat i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. Siden 1992 har Den Europæiske Union arbejdet på at udvikle fælles løsninger og fremme en global indsats for at bekæmpe klimaændringer. Mere specifikt vil en indsats på EU-plan sikre omkostningseffektiv opfyldelse af 2030-målene og de langsigtede emissionsreduktionsmål, samtidig med at retfærdighed og miljømæssig integritet sikres. I artikel 191-193 i TEUF stadfæstes og beskrives EU's kompetencer inden for klimaændringer.

• **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, fordi det ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målene om at gennemføre EU's målsætning om reduktion af drivhusgasemissioner for perioden 2021-2030 på en omkostningseffektiv måde, samtidig med at retfærdighed og miljømæssig integritet sikres.

Med den europæiske klimalov er der fastsat en samlet reduktion af drivhusgasemissionerne for økonomien som helhed og EU på mindst 55 % i forhold til 1990-niveauet inden 2030. Dette forslag dækker en stor del af disse drivhusgasemissioner og reviderer forordningen om indsatsfordeling for at opnå dette mål.

• **Valg af instrument**

Hovedformålet med dette initiativ er at ajourføre de mål, der er fastsat i forordningen om indsatsfordeling, for at tilpasse dem til det øgede ambitionsniveau for 2030, og målet med forslaget opnås derfor bedst gennem en forordning i overensstemmelse med det tidligere lovgivningsmæssige instrument om fastsættelse af retligt bindende nationale emissionsreduktionsmål.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Forordningen om indsatsfordeling blev vedtaget i 2018 efter en evaluering¹⁶ af den foregående ramme, navnlig beslutning nr. 406/2009/EF om indsatsfordeling¹⁷. Samlet set har beslutning nr. 406/2009/EF betydet, at medlemsstaterne er blevet mere aktive med hensyn til at overveje nye foranstaltninger til reduktion af emissioner i deres sektorer, og hvordan foranstaltningerne bedst kan udformes.

• **Høringer af interesserede parter**

Revisionen af forordningen om indsatsfordeling bygger på den feedback, der blev modtaget under forberedelsen og efter fremlæggelsen af klimaplanen for 2030.

Mere præcist offentliggjorde Kommissionen i forbindelse med dette forslag den 29. oktober 2020 en indledende konsekvensanalyse, der skitserer de indledende overvejelser og politiske

¹⁶ COM(2016) 483 Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om evaluering af gennemførelsen af beslutning nr. 406/2009/EF i medfør af dennes artikel 14.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136).

løsningsmodeller i forbindelse med revisionen. Den indledende konsekvensanalyse var åben for feedback fra den 29. oktober 2020 til den 26. november 2020, og der blev modtaget 101 bidrag¹⁸.

For at indsamle dokumentation og sikre større gennemsigtighed afholdt Kommissionen desuden en offentlig høring fra den 13. november 2020 til den 5. februar 2021. Denne høring blev iværksat sideløbende med høringer om ETS-direktivet, LULUCF-forordningen og forordningen om CO₂-standarder for personbiler og varevogne. Den offentlige høring modtog 45 678 svar, hvoraf 45 403 svar blev indsendt af borgere, der var tilknyttet en kampagne. De resterende 276 svar kom fra erhvervs sammenslutninger, virksomheder, enkeltpersoner, offentlige myndigheder og fagforeninger. Langt størstedelen af respondenterne var enige i, at de sektorer, der er omfattet af forordningen om indsatsfordeling, bør frembringe yderligere reduktioner, og at medlemsstaterne bør optrappe deres indsats og forfølge mere ambitiøse mål. Et flertal af respondenterne gik ind for parallel dækning af forordningen om indsatsfordeling og ETS i tilfælde af, at ETS udvides til at omfatte bygninger og vejtransport, idet et stort flertal af NGO'erne og borgerne gik ind for denne mulighed. En mindre, men betydelig andel af respondenterne gik ind for at reducere det sektormæssige anvendelsesområde for forordningen om indsatsfordeling, hvor et langt mere begrænset flertal af svarene fra den private sektor var tilhængere af denne mulighed (især dem fra energisektoren). Bilag 2 til konsekvensanalysen af dette forslag indeholder et detaljeret resumé og resultaterne af den offentlige høring.

Den 1. juni 2021 afholdt ledende næstformand Frans Timmermans og kommissær Nicolas Schmit en høring af arbejdsmarkedets parter for at drøfte den økonomiske og sociale dimension af "Fit for 55"-pakken. Arbejdsmarkedets parter støttede reduktionsmålet på 55 % og gav udtryk for deres synspunkter med hensyn til de forskellige forslag i pakken.

• Indhentning og brug af ekspertbistand

Ligesom andre forslag og konsekvensanalyser, der er knyttet til politikpakken "Fit for 55", gør dette forslag også brug af en række integrerede modelværktøjer, der dækker alle drivhusgasemissioner for EU's økonomi. Disse værktøjer anvendes til at udarbejde en række kernescenarier, der afspejler sammenhængende politiske pakker, der er i overensstemmelse med det øgede klimamål for 2030, og som bygger på de scenarier, der er udviklet i forbindelse med klimaplanen for 2030. Scenarierne er baseret på det ajourførte EU-referencescenarie for 2020¹⁹, en fremskrivning af udviklingen for EU's og medlemsstaternes energisystemer og drivhusgasemissionerne under den nuværende politiske ramme²⁰, som omfatter konsekvenserne af covid-19. Disse scenarier blev udarbejdet ved hjælp af en kontrakt med E3M-laboratoriet, Athens nationale tekniske universitet, IIASA og EuroCare i samarbejde med medlemsstaternes eksperter gennem ekspertgruppen om referencescenarier, og de detaljerede modelresultater vil blive offentliggjort sammen med lovforslagene.

Den primære modelleringspakke, der anvendes til at udarbejde de scenarier, der præsenteres i denne konsekvensanalyse, har tidligere være anvendt med succes i forbindelse med

¹⁸ Feedbacken findes på Europa-Kommissionens webside "Deltag i debatten" under "Revision af de nationale emissionsreduktionsmål baseret på klimamålplanen for 2030" og kan nås via følgende link: [feedback til den indledende konsekvensanalyse](#).

¹⁹ Modelbaserede fremskrivninger af tendenserne for energi, transport og drivhusgasemissioner frem til 2050 baseret på konsekvente antagelser på tværs af EU's, medlemsstaternes og EU's politikker og medlemsstaternes specifikke karakteristika og på grundlag af en høring af medlemsstaternes eksperter.

²⁰ Den "nuværende politiske ramme" omfatter EU-initiativer vedtaget ved udgangen af 2019 og de nationale målsætninger, politikker og foranstaltninger som fastsat i de endelige nationale energi- og klimaplaner.

Kommissionens energi- og klimapolitiske vurderinger. Den er navnlig blevet anvendt i forbindelse med Kommissionens forslag til klimaplanen²¹ for at analysere det øgede modvirkningsmål for 2030, den langsigtede strategi²² samt EU's klima- og energipolitiske ramme for 2020 og 2030.

De centrale elementer i modelleringsrammen for fremskrivninger af energi, transport og CO₂-emissioner består af to modeller: i) "Price-Induced Market Equilibrium System"²³ (PRIMES) og ii) PRIMES-TREMOVE (transportmodel). Modellen "Greenhouse gas and Air Pollution Information and Simulation" (GAINS) anvendes til at fremskrive emissioner af drivhusgasser, som ikke er CO₂, modellerne "Global Biosphere Management" (GLOBIOM-G4M) til fremskrivninger af emissioner og optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug, og den globale model for landbrugssektoren i flere lande (CAPRI) benyttes til fremskrivninger af landbrugsaktiviteter.

Desuden bygger forslaget på: i) emissionsdata og erfaringer fra gennemførelsen af EU's overvågnings-, rapporterings- og verifikationssystemer ii) dokumentation indsamlet i forbindelse med konsekvensanalysen til støtte for forslaget om forordningen om indsatsfordeling fra 2016 iii) tidligere undersøgelser af vejtransport og bygninger og deres drivhusgasemissioner.

På grundlag af EU-referencescenariet for 2020 er der udarbejdet en række "centrale" politiske scenarier. De er udformet med henblik på en nettoreduktion af drivhusgasemissionerne på 55 % gennem politiske pakker, som er i overensstemmelse med de politiske løsningsmodeller, der er undersøgt i de forskellige konsekvensanalyser. Disse centrale politiske scenarier suppleres af politikspecifikke varianter og yderligere analyser, der er beskrevet i den konsekvensanalyse, der ligger til grund for dette forslag, og de tilhørende konsekvensanalyser fra politikpakken "Fit for 55".

• Konsekvensanalyse

Konsekvensanalyserne for de forskellige initiativer i politikpakken "Fit for 55" er baseret på integrerede modelscenarier, der afspejler forskellige politiske instrumenters virkninger på økonomiske aktører, med henblik på at sikre komplementaritet, sammenhæng og effektivitet under opfyldelsen af klimaambitionen for 2030 og 2050 (se ovenstående afsnit).

Den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag, supplerer den analyse, som blev foretaget i konsekvensanalysen fra 2020 til støtte for klimaplanen for 2030. Dette udgjorde det analytiske grundlag for fastsættelsen af målet om en reduktion af drivhusgasemissionerne på mindst 55 % i forhold til 1990 senest i 2030 og 2050-målet om klimaneutralitet.

Udvalget for Forskriftskontrol afgav en positiv udtalelse den 19. april 2021 med henstillinger til forbedringer. Konsekvensanalysen blev ændret i overensstemmelse hermed. De væsentligste ændringer omhandlede følgende punkter:

- forbedret problembeskrivelse med henblik på i tilstrækkelig grad at udpege manglerne i den nuværende forordning om indsatsfordeling
- sammenhæng med andre tilknyttede initiativer, navnlig med revisionen af ETS og LULUCF, og den europæiske klimalov
- påvisning af proportionaliteten af at bevare forordningen om indsatsfordelings anvendelsesområde for sektorer, der vil være omfattet af det nye ETS

²¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52020SC0176>

²² https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/docs/pages/com_2018_733_analysis_in_support_en_0.pdf

²³ Yderligere oplysninger og modeldokumentation: <https://e3modelling.com/modelling-tools/primes/>

- forbedret og klarere fordeling af indsatsen på tværs af medlemsstaterne
- forbedret identifikation af, hvem der vil blive berørt og hvordan, omkostninger og fordele ved den foretrukne løsningsmodel samt detaljerede synspunkter fra interessentgrupper.

• Politiske løsningsmodeller

Konsekvensanalysen behandler tre primære politiske løsningsmodeller:

1. udvidelse af ETS til at omfatte nogle af de sektorer, der i øjeblikket er omfattet af forordningen om indsatsfordeling (dvs. bygninger og vejtransport), samtidig med at sådanne sektorer bevares under forordningen om indsatsfordeling
2. overførelse af visse sektorer til ETS (dvs. bygninger og vejtransport) og reduktion af anvendelsesområdet for forordningen om indsatsfordeling i overensstemmelse hermed
3. overførelse af visse sektorer til ETS (al forbrænding af fossile brændstoffer) og udfasning af forordningen om indsatsfordeling ved at sammenlægge ikke-energirelaterede emissioner omfattet af forordningen om indsatsfordeling fra landbruget med de sektorer, der er omfattet af LULUCF-forordningen (i den såkaldte landsektor), og dækning af de resterende sektorer under relevante klimapolitiske instrumenter og specifik ny lovgivning (om nødvendigt), som vil omfatte alle sektorer uden for ETS, der i øjeblikket er omfattet af forordningen om indsatsfordeling.

Inden for løsningsmodel 1 og 2 vedrører konsekvensanalysen også det passende niveau for forøgelse af målene for emissionsreduktioner, dvs. om stigningen bør være stærk eller moderat, fordelingen af indsatsen mellem medlemsstaterne og deres bidrag til det kollektive mål, udgangspunktet for forløbet af de årlige tildelinger og funktionen af ETS- og LULUCF-fleksibiliteten.

Hidtil har EU's ETS-direktiv, forordningen om indsatsfordeling og LULUCF-forordningen samlet set dækket drivhusgasemissionerne fra forskellige dele af økonomien, hvor de hver især definerer de omfattede sektors bidrag til det overordnede mål. Der opstår specifikke spørgsmål i forbindelse med udvidelsen af kulstofprissætning, som er et vigtigt redskab til at bekæmpe drivhusgasemissioner, til nye sektorer.

Oprettelsen af en ny emissionshandel for vejtransport og bygninger gjorde det nødvendigt at overveje anvendelsesområdet for selve forordningen om indsatsfordeling under hensyntagen til instrumentets effektivitet, omkostningseffektivitet og retfærdighed samt klimapolitikens overordnede struktur. Tilsvarende kan en ændring af LULUCF-forordningens anvendelsesområde i retning af et instrument om arealanvendelse også påvirke anvendelsesområdet for forordningen om indsatsfordeling. LULUCF-forslaget indeholder imidlertid kun nationale mål for landsektoren efter 2030 og påvirker derfor ikke forslaget om at ændre forordningen om indsatsfordeling, som har en tidshorisont begrænset til 2030. Desuden er der i konsekvensanalysen blevet overvejet og vurderet forskellige muligheder for anvendelsesområdet for forordningen om indsatsfordeling, navnlig hvorvidt en sektor er omfattet af både forordningen om indsatsfordeling og emissionshandel, og/eller om et instrument om arealanvendelse vil påvirke opfyldelsen af det overordnede EU-mål inden 2030.

Anvendelsen af emissionshandel inden for sektorer som bygninger og vejtransport vil dække omkring halvdelen af emissionerne fra den nuværende forordning om indsatsfordeling. Som med det nuværende ETS vil et sådant system integrere prisen på CO₂ i økonomiske og finansielle beslutninger og være et vigtigt redskab til at tilskynde erhvervslivet og forbrugerne

til at træffe omkostningseffektive foranstaltninger i disse sektorer i alle medlemsstater. Samtidig vil en kulstofpris i sig selv ikke frembringe den nødvendige omstilling i de pågældende sektorer på en effektiv måde. I klimaplanen for 2030 blev det konkluderet, at der er et klart behov for supplerende og målrettede politikker. Disse kan afhjælpe markedssvigt og splitte incitamenter, fremskynde teknologiske forandringer og udvikle den nødvendige infrastruktur på en koordineret måde (f.eks. til renovering af bygninger, elektrificering og brintteknologi til industrielle formål).

Det ville derfor være for tidligt at overlade det tilsigtede fald i emissioner fra bygninger og vejtransport udelukkende til emissionshandel. En sådan mulighed fortjener behørig overvejelse i forbindelse med en fremtidig revision af forordningen om indsatsfordeling på grundlag af erfaringerne med emissionshandel inden for disse to sektorer.

Den foretrukne løsning er at øge ambitionsniveauet i forordningen om indsatsfordeling i overensstemmelse med de omkostningseffektive fremskrivninger for at nå det overordnede klimamål for 2030, der er fastsat i klimaplanen for 2030. Udvidelsen af emissionshandelssystemet til nye sektorer — vejtransport og bygninger — samtidig med at de holdes inden for anvendelsesområdet for forordningen om indsatsfordeling, anses for at bidrage til at nå målet i forordningen om indsatsfordeling og ikke som en erstatning heraf.

Hvis de nationale mål i henhold til forordningen om indsatsfordeling skal øges, er det nødvendigt at revidere retfærdigheden og omkostningseffektiviteten under instrumentet. Med hensyn til retfærdighed konkluderes det i vurderingen, at en ajourføring af tilgangen med fastsættelse af mål baseret på BNP pr. indbygger stadig er hensigtsmæssig, samtidig med at der anvendes et begrænset antal målrettede korrektioner for at løse problemer med omkostningseffektivitet. Alt i alt vil dette arbejde hen imod en indbyrdes tilnærmelse af emissionerne pr. indbygger i disse sektorer i hele EU.

Med henblik på at sikre maksimal omkostningseffektivitet forventes al eksisterende fleksibilitet at blive anvendt med det øgede ambitionsniveau, hvilket afspejles i et EU-mål på 40 % for forordningen om indsatsfordeling. Flexibilitetsinstrumenterne anses både i deres omfang og funktion for at være egnede til at sikre øget omkostningseffektivitet for den samlede politik.

Der skal fastsættes nye bindende nationale grænseværdier for årene 2023-2030, udtrykt i årlige emissionstildelinger, som gradvist fører til 2030-målet for hver medlemsstat. Emissionstildelinger for årene 2023, 2024 og 2025 beregnes på grundlag af drivhusgasemissionsdata for årene 2005 og 2016-2018 som revideret af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i forordningen om indsatsfordeling. For at opnå større nøjagtighed vil beregningen af de årlige emissionstildelinger for årene 2026 til 2030 blive baseret på gennemsnittet af hver medlemsstats drivhusgasemissioner i årene 2021, 2022 og 2023 efter en omfattende revision af de nationale opgørelsesdata, som Kommissionen skal foretage i 2025.

Desuden skal Kommissionen i 2027 foretage en omfattende gennemgang af de nationale opgørelsesdata med henblik på overholdelse af forordningen om indsatsfordeling, jf. artikel 38 i forvaltningsforordningen. Kommissionen vil ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægge omfanget af disse to omfattende revisioner for at undgå unødvendigt dobbeltarbejde.

Den europæiske klimalov fastsætter, at for at sikre at der træffes tilstrækkelige modvirkningforanstaltninger frem til 2030, begrænses nettooptagelsernes bidrag til målet om en reduktion af drivhusgasemissionerne på mindst 55 % i 2030 til 225 mio. ton CO₂-ækvivalenter. Denne bestemmelse i den europæiske klimalov berører ikke revisionen af EU-

lovgivningen. Den foreslåede forhøjelse af ambitionsniveauet i LULUCF-forordningen og opdelingen af den eksisterende LULUCF-fleksibilitet til brug i hver af de fem års overholdelsesperioder mindsker sandsynligheden for, at kravene i klimaloven ikke opfyldes. Det er dog gavnligt at give mulighed for fleksibilitet fra sektoren for forordningen om indsatsfordeling til LULUCF-sektorerne og begrænset fleksibilitet i den omvendte retning for at sætte medlemsstaterne i stand til effektivt at opfylde deres individuelle forpligtelser.

Det foreslås, at der oprettes en ny mekanisme i form af en yderligere reserve. Medlemsstaterne kan vælge ikke at deltage. Denne reserve kan først udløses, når klimalovens krav er opfyldt, med henblik på national overholdelse af målene i forordningen om indsatsfordeling ved at overføre eventuelle uudnyttede LULUCF-kreditter²⁴ ved udgangen af den anden overholdelsesperiode til de medlemsstater, der har behov for det. Anvendelsen af denne reserve vil imidlertid afhænge af overpræstation inden for LULUCF-sektoren.

• Målrettet regulering og forenkling

I overensstemmelse med Kommissionens forpligtelse til bedre lovgivning er forslaget udelukkende udarbejdet på en inkluderende måde baseret på gennemsigtighed og løbende samarbejde med interessenter.

Forordningen om indsatsfordeling fastsætter emissionsreduktionsmål for medlemsstaterne på nationalt plan. Det er således op til medlemsstaterne at beslutte, hvordan de vil nå disse mål (af hensyn til nærhedsprincippet). Selv om dette forslag reviderer de mål, der skal nås af de enkelte medlemsstater senest i 2030, pålægger det ikke de nationale forvaltninger yderligere administrative byrder som de hovedaktører i denne henseende, som forordningen om indsatsfordeling er rettet mod.

• Grundlæggende rettigheder

I dette forslag overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender²⁵. Mere specifikt bidrager det til målet om et højt niveau af miljøbeskyttelse i overensstemmelse med princippet om en bæredygtig udvikling som fastsat i artikel 37 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

En god gennemførelse af forslaget om ændring af forordningen om indsatsfordeling vil være afgørende for opfyldelsen af dens målsætninger og de mål, der er fastsat i den europæiske klimalov. Forhøjelsen af målene i forordningen om indsatsfordeling vil kræve yderligere foranstaltninger på nationalt plan, og medlemsstaterne vil skulle revidere og gennemføre strengere strategier for klimaindsatsen. Der er derfor behov for kapacitetsopbyggende støtteforanstaltninger, der skal gennemføres i løbet af fem år (2023-2027), så medlemsstaterne kan tilpasse sig en mere krævende ramme. De samlede anslåede omkostninger til støtteforanstaltningerne beløber sig til 1 750 000 EUR.

Forslaget reviderer også LULUCF-fleksibiliteten, der er fastsat i artikel 7 i forordningen om indsatsfordeling, og opretter en ny reserve, den supplerende reserve, for at hjælpe

²⁴ Udnyttede nettooptag er dem, der ikke anvendes i den nuværende LULUCF-fleksibilitet i artikel 7 i forordningen om indsatsfordeling, og som ikke anvendes i den nyligt udformede LULUCF-sikkerhedsreserve.

²⁵ COM(2019) 640 final.

medlemsstaterne med at nå deres individuelle mål og give dem mulighed for at anvende ubrugte nettooptag, som genereres i perioden 2026-2030, på betingelse af, at Unionens emissionsreduktionsmål på 55 % nås i 2030 med et maksimalt bidrag fra nettooptag på 225 mio. ton CO₂-ækvivalenter, som krævet i den europæiske klimalov. Disse ændringer vil kræve tilpasninger i EU-registret, som skal gennemføres med støtte fra en ekstern kontrahent, hvilket anslås at udgøre en udgift på 600 000 EUR.

Ovennævnte opgaver vil også kræve en forøgelse af kapaciteten for Kommissionens tjenestegrene, der vil have brug for tre nye administratorstillinger, som også vil yde støtte til den fælles beslutningsprocedure. Den vedlagte finansieringsoversigt indeholder detaljerede oplysninger om dette forslags konsekvenser for EU-budgettet.

Valg, der træffes i forbindelse med IT-udvikling og offentlige udbud, skal forhåndsgodkendes af Europa-Kommissionens Råd for Informationsteknologi og Cybersikkerhed.

5. ANDRE FORHOLD

• Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering

Gennemsigtig og regelmæssig rapportering om medlemsstaternes forpligtelser kombineret med robuste overensstemmelseskontroller er grundlæggende elementer, der sikrer fremskridt med hensyn til at opfylde EU's langsigtede forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne. Initiativet opretholder forordningen om indsatsfordelings overholdelsesordning og gør fortsat brug af den robuste overvågnings-, rapporterings- og kontrolramme, der er fastsat i forvaltningsforordningen. Kommissionen vil bl.a. anvende de oplysninger, der forelægges og rapporteres af medlemsstaterne i henhold til forvaltningsforordningen, som grundlag for sin regelmæssige vurdering af fremskridtene. Dette omfatter oplysninger om drivhusgasemissioner, politikker og foranstaltninger, fremskrivninger og tilpasning. Kommissionen vil også gøre brug af disse oplysninger i sin revision af gennemførelsen af miljøreglerne og overvågningen af miljøhandlingsprogrammerne. Oplysninger indhentet fra medlemsstaterne kan suppleres med systematiske atmosfæriske in situ-observationer og ved telemålinger som dem, der f.eks. foretages af Copernicus.

Forslagets effektivitet med hensyn til at nå de reviderede 2030-mål afhænger af medlemsstaternes evne til at tilpasse deres planer og strategier til en mere energisk reaktion på udfordringerne i forbindelse med klimaændringerne. I den forbindelse vil Kommissionen iværksætte kapacitetsopbyggende foranstaltninger for at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at indarbejde de reviderede mål i deres nationale klimaplaner og -strategier, herunder de nationale energi- og klimaplaner.

Dette initiativ opretholder også de gældende revisionsbestemmelser, der kræver, at Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning senest seks måneder efter hver global statusopgørelse, der er vedtaget i henhold til artikel 14 i Parisaftalen. Den første globale statusopgørelse vil finde sted i 2023 og vil derefter blive gentaget hvert femte år.

Endelig vil forordningen om indsatsfordeling, dens relevans som reguleringsinstrument og dens anvendelsesområde blive taget op til revision med henblik på udviklingen af klima- og energirammen efter 2030 under hensyntagen til samspillet mellem de forskellige instrumenter, navnlig udvidelsen af emissionshandelen til nye sektorer og reguleringen af arealanvendelse og skovbrug inden for landbrugssektoren.

• Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget

Artikel 1

Denne artikel indeholder alle de foreslåede ændringer til forordningen om indsatsfordeling, nemlig:

- (1) **Artikel 1 om genstand:** ajourføring af henvisningen til emissionsreduktionsmålet på EU-niveau i henhold til forordningen om indsatsfordeling.
- (2) **Artikel 2 om anvendelsesområde:** tilpasning af, hvordan anvendelsesområdet defineres, under hensyntagen til den foreslåede medtagelse af søtransport i bilag I til direktiv 2003/87/EF.
- (3) **Artikel 4, stk. 2 og 3, om årlige emissionsniveauer for perioden fra 2021 til 2030:** ajourføring af den ramme, inden for hvilken Kommissionen vil fastsætte medlemsstaternes nye årlige emissionsniveauer for årene 2023-2030. Den nye ramme omfatter en ajourføring af de nationale årlige emissionstildelinger ved hjælp af de nye data, der først vil foreligge i 2025. I betragtning af usikkerheden om de mellemsigtede virkninger af covid-19-pandemien for økonomien og den hurtige genopretning vil gennemgangen i 2025 gøre det muligt at justere de årlige emissionstildelinger for årene 2026-2030 for at sikre, at de hverken er for lempelige eller for strenge.
- (4) **Artikel 6, et nyt stk. 3a om EU ETS-fleksibilitet:** fastsættelse af en frist for Malta for at angive, om landet har til hensigt at anvende sin øgede ETS-fleksibilitet. Denne nye frist er nødvendig, da Malta på grund af de særlige karakteristika for landets økonomi vil få adgang til øget ETS-fleksibilitet gennem en ændring af bilag II til forordningen om indsatsfordeling.
- (5) **Artikel 7 om anvendelse af optag fra LULUCF:** opdeling af anvendelsen af LULUCF-fleksibiliteten i to femårsperioder og fastsættelse af et loft for hver periode svarende til halvdelen af den samlede størrelse; eftersom den påtænkte ændring af titlen på bilag III vil blive foretaget gennem den foreslåede ændring af forordningen om indsatsfordeling (se punkt 9 nedenfor) udgår stk. 2.
- (6) **Tilføjelse af en ny artikel (artikel 11a):** oprettelse af en yderligere reserve (bestående af eventuelle uudnyttede LULUCF-kreditter ved udgangen af den anden overholdelsesperiode), som medlemsstaterne skal bruge til at opfylde deres 2030-mål som fastsat i forordningen om indsatsfordeling, forudsat at målet på -55 % på EU-plan nås med et maksimalt bidrag fra nettooptag på 225 mio. ton CO₂-ækvivalenter, som krævet i den europæiske klimalov. Denne yderligere fleksibilitet vil først gøre det lettere for medlemsstater, der kan have vanskeligt ved at opfylde strengere nationale mål, både inden for de sektorer, der er omfattet af forordningen om indsatsfordeling, og LULUCF-sektorerne, ved udgangen af perioden.
- (7) **Bilag I om medlemsstaternes reduktioner af drivhusgasemissioner:** indsættelse af nye emissionsreduktionsmål for medlemsstater inden 2030 i forhold til 2005-niveauerne for de sektorer, der er omfattet af forordningen om indsatsfordeling.
- (8) **Bilag II om ETS-fleksibilitet:** forhøjelse af Maltas ETS-fleksibilitetsgrænse fra 2 % til 7 %.
- (9) **Bilag III:** ændring af titlen i overensstemmelse med den nye tekst til artikel 7.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om ændring af forordning (EU) 2018/842 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁶,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²⁷,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Parisaftalen, der blev vedtaget i december 2015 inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), trådte i kraft i november 2016 ("Parisaftalen"). Aftalens parter er blevet enige om at holde stigningen i den gennemsnitlige globale temperatur et godt stykke under 2 °C over de førindustrielle niveauer og om at fortsætte indsatsen for at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over de førindustrielle niveauer.
- (2) Unionen har indført en lovgivningsmæssig ramme med henblik på at nå 2030-målet om at reducere drivhusgasemissioner med mindst 40 %, som Det Europæiske Råd godkendte i 2014, før Parisaftalens ikrafttræden. Lovgivningen til gennemførelse af dette mål består bl.a. af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF²⁸, som indfører et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2018/841²⁹, som pålægger medlemsstaterne at opveje drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)

²⁶ EUT C [...] af [...], s. [...].

²⁷ EUT C [...] af [...], s. [...].

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1).

2018/842³⁰, som fastsætter nationale mål for reduktion af drivhusgasemissioner frem til 2030, i de sektorer, der hverken er omfattet af direktiv 2003/87/EF eller af forordning (EF) nr. 2018/841.

- (3) Den europæiske grønne pagt³¹ kombinerer et omfattende sæt af gensidigt forstærkende foranstaltninger og initiativer, der sigter mod at opnå klimaneutralitet i Unionen inden 2050, og fastlægger en ny vækststrategi, der har til formål at omdanne Unionen til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen. Den har ligeledes til formål at beskytte, bevare og øge Unionens naturkapital og beskytte borgernes sundhed og trivsel mod miljørelaterede trusler og konsekvenser. Samtidig påvirker denne overgang kvinder og mænd forskelligt og har en særlig indvirkning på visse ugunstigt stillede grupper såsom ældre, personer med handicap og personer med en racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund. Det skal derfor sikres, at overgangen er retfærdig og inklusiv, og at ingen lades i stikken.
- (4) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119³² ("den europæiske klimalov") har Unionen fastsat målet om en klimaneutral økonomi inden 2050. Ved nævnte forordning fastsættes der også en bindende EU-forpligtelse om at reducere nettodrivhusgasemissionerne (emissioner efter fratrækning af optag) med mindst 55 % i forhold til 1990-niveauerne inden 2030.
- (5) For at gennemføre disse forpligtelser og Unionens bidrag i henhold til Parisaftalen³³, der er vedtaget inden for rammerne af UNFCCC, bør Unionens lovgivningsmæssige ramme for at nå målet for reduktionen af drivhusgasemissionerne tilpasses.
- (6) Forordning (EU) 2018/842 fastsætter forpligtelser for medlemsstaterne med hensyn til deres mindstebidrag for perioden fra 2021 til 2030 med henblik på opfyldelse af Unionens nuværende mål om i 2030 at reducere sine drivhusgasemissioner i de sektorer, der er omfattet af nævnte forordnings artikel 2, med 30 % i forhold til niveauet i 2005. Forordningen indeholder også regler om fastsættelse af årlige emissionstildelinger og evaluering af medlemsstaternes fremskridt med at opnå deres minimumsbidrag.
- (7) Selv om emissionshandel også vil finde anvendelse i forbindelse med drivhusgasemissioner fra vej- og søtransport samt fra bygninger, fastholdes anvendelsesområdet for forordning (EU) 2018/842. Forordning (EU) 2018/842 vil derfor fortsat finde anvendelse på drivhusgasemissioner fra indenlandsk sejlads, men ikke fra international sejlads. Drivhusgasemissioner fra en medlemsstat, der er omfattet af forordning (EU) 2018/842, og som skal tages i betragtning i forbindelse med overensstemmelseskontrol, vil fortsat blive fastlagt efter afslutningen af

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

³¹ Meddelelse fra Kommissionen — Den europæiske grønne pagt (COM(2019) 640 final af 11.12.2019).

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

³³ Parisaftalen (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4).

revisioner af opgørelserne i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999³⁴.

- (8) I sin meddelelse af 17. september 2020³⁵ anførte Kommissionen, at det øgede overordnede mål for 2030 kun kan nås med bidrag fra alle sektorer.
- (9) I sine konklusioner af 11. december 2020 nævnte Det Europæiske Råd, at 2030-målet vil blive opfyldt af medlemsstaterne i fællesskab på den mest omkostningseffektive måde, at alle medlemsstater vil deltage i denne indsats under hensyntagen til retfærdighed og solidaritet, samtidig med at ingen lades i stikken, og at det nye 2030-mål skal nås på en måde, der bevarer Unionens konkurrenceevne og tager hensyn til medlemsstaternes forskellige udgangspunkter, særlige nationale forhold og emissionsreduktionspotentiale, herunder for ømedlemsstater og øer, samt den indsats, der gøres.
- (10) For at nå målet om at reducere drivhusgasemissionerne med 55 % vil de sektorer, der er omfattet af forordning (EU) 2018/842, skulle reducere deres emissioner gradvist, indtil de når -40 % i forhold til 2005-niveauerne i 2030.
- (11) Med henblik herpå skal målet for reduktionen af drivhusgasemissionerne for 2030 revideres for hver medlemsstat. Ved revisionen af målet for reduktionen af drivhusgasemissionerne bør den samme metode anvendes, som da forordning (EU) 2018/842 først blev vedtaget, hvor de nationale bidrag blev fastsat under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige kapaciteter og muligheder for omkostningseffektivitet for at sikre en retfærdig og afbalanceret fordeling af indsatsen. Hver enkelt medlemsstats reduktion af drivhusgasemissioner i 2030 bør derfor fastsættes i forhold til dens evaluerede drivhusgasemissioner for 2005, der er omfattet af denne forordning, med undtagelse af verificerede drivhusgasemissioner fra anlæg, der var i drift i 2005, og som først blev inkluderet i Unionens emissionshandelssystem efter 2005.
- (12) Det vil derfor være nødvendigt fra det år, hvor denne forordning vedtages, at fastsætte nye bindende nationale grænseværdier udtrykt i årlige emissionstildelinger, der gradvis fører til 2030-målet for hver medlemsstat, samtidig med at de årlige grænseværdier, der er fastsat for årene forud for 2030, bibeholdes som fastsat i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/2126³⁶.
- (13) Covid-19-pandemien har påvirket Unionens økonomi og emissionsniveau i et omfang, der endnu ikke kan kvantificeres fuldt ud. På den anden side udruller Unionen sin største stimuluspakke nogensinde, som også har en potentiel indvirkning på emissionsniveauet. På grund af disse usikkerheder er det hensigtsmæssigt at revidere emissionsdataene i 2025 og om nødvendigt justere de årlige emissionstildelinger.

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

³⁵ COM/2020/562 final.

³⁶ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/2126 af 16. december 2020 om fastsættelse af medlemsstaternes årlige emissionstildelinger for perioden 2021 til 2030 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 (EUT L 426 af 17.12.2018, s. 58)

- (14) De årlige emissionstildelinger for årene 2026-2030 bør derfor ajourføres i 2025. Dette bør baseres på en omfattende revision af de nationale opgørelsesdata, som Kommissionen har foretaget for at bestemme de gennemsnitlige drivhusgasemissioner for hver medlemsstat i årene 2021, 2022 og 2023.
- (15) I henhold til forordning (EU) 2018/842 kan annullering af en begrænset mængde emissionskvoter i Den Europæiske Unions emissionshandelssystem tages i betragtning i forbindelse med visse medlemsstaters overholdelse af forordning (EU) 2018/842. Grundet den særlige opbygning af Maltas økonomi ligger det nationale reduktionsmål for Malta, som er baseret på BNP pr. indbygger, væsentligt over landets omkostningseffektive reduktionspotentiale, og i betragtning heraf er det hensigtsmæssigt at øge Maltas adgang til denne fleksibilitet, uden at det går ud over Unionens 2030-mål om emissionsreduktioner.
- (16) Ud over denne fleksibilitet kan en begrænset mængde nettooptag og nettoemissioner fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug ("LULUCF") tages i betragtning med henblik på medlemsstaternes overholdelse af forordning (EU) 2018/842 ("LULUCF-fleksibiliteten"). For at sikre, at der træffes tilstrækkelige modvirkningsforanstaltninger frem til 2030, er det hensigtsmæssigt at begrænse anvendelsen af LULUCF-fleksibiliteten ved at opdele anvendelsen af en sådan fleksibilitet i to særskilte tidsperioder, der hver er underlagt en grænse svarende til halvdelen af den maksimale mængde nettooptag, der er fastsat i bilag III til forordning (EU) 2018/842. Titlen på bilag III bør også bringes i overensstemmelse med den ændring af forordning (EU) 2018/841, der blev gennemført ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/268 af 28. oktober 2020³⁷. Som følge heraf er der ikke længere behov for, at forordning (EU) 2018/842 fastlægger et retsgrundlag, der gør det muligt for Kommissionen at vedtage delegerede retsakter med henblik på at ændre titlen på dennes bilag III. Artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) 2018/842 bør derfor udgå.
- (17) I betragtning af indførelsen af en styrket overholdelsesordning i forordning (EU) 2018/841 fra 2026 er det hensigtsmæssigt at afskaffe fratækningen af de drivhusgasemissioner, der genereres af hver medlemsstat i perioden 2026-2030 i landsektoren ud over deres optag. Artikel 9, stk. 2, bør derfor ændres.
- (18) Fastsættelsen af mere ambitiøse mål i henhold til forordning (EU) 2018/841 vil reducere medlemsstaternes kapacitet til at generere nettooptag, der kan anvendes til overholdelse i henhold til forordning (EU) 2018/842. Desuden vil opdelingen af LULUCF-fleksibiliteten i to separate tidsperioder yderligere begrænse tilgængeligheden af nettooptag med henblik på overholdelse af forordning (EU) 2018/842. Som følge heraf kan nogle medlemsstater stå over for udfordringer med hensyn til at nå deres mål i henhold til forordning (EU) 2018/842, mens nogle medlemsstater, de samme eller andre, kan generere nettooptag, som ikke kan anvendes til at overholde forordning (EU) 2018/842. Så længe Unionens mål som fastsat i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2021/1119 er opfyldt, navnlig med hensyn til den maksimale grænse for bidraget fra nettooptag, bør der oprettes en ny frivillig mekanisme i form af en yderligere reserve, som vil hjælpe overholdende medlemsstaterne med at opfylde deres forpligtelser.

³⁷ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/268 af 28. oktober 2020 om ændring af bilag IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 for så vidt angår de skovreferenceniveauer, som medlemsstaterne skal anvende i perioden 2021-2025 (EUT L 60 af 22.2.2021, s. 21)

(19) Forordning (EU) 2018/842 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2018/842 foretages følgende ændringer:

(1) I artikel 1, erstattes "30 %" med "40 %".

(2) Artikel 2, stk. 1, affattes således:

"Denne forordning finder anvendelse på drivhusgasemissioner fra IPCC-kildekategorierne for energi, industriprocesser og produktanvendelse, landbrug og affald som fastsat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning* (EU) nr. 2018/1999, bortset fra drivhusgasemissioner fra de aktiviteter, der er opført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, og som ikke er aktiviteten "søtransport".

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

(3) Artikel 4, stk. 2 og 3, affattes således:

"2. Med forbehold af de fleksibilitetsmuligheder, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 5, 6 og 7, og tilpasningen i henhold til dennes artikel 10, stk. 2, og under hensyntagen til eventuelle nedsættelser som følge af anvendelsen af artikel 7 i afgørelse 406/2009/EF skal hver medlemsstat sikre, at dens drivhusgasemissioner:

a) i årene 2021 og 2022 ikke overstiger det loft, der er defineret ved et lineært forløb, som tager sit udgangspunkt i gennemsnittet af dens drivhusgasemissioner i 2016, 2017 og 2018 som fastsat i henhold til nærværende artikels stk. 3 og slutter i 2030 ved det loft, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i kolonne 1 i bilag I til nærværende forordning. En medlemsstats lineære forløb begynder enten fem tolvte dele inde i tidsrummet fra 2019 til 2020 eller i 2020, alt efter hvad der resulterer i en lavere tildeling til den pågældende medlemsstat

b) i årene 2023, 2024 og 2025 ikke overstiger det loft, der er defineret ved et lineært forløb, som tager sit udgangspunkt i 2022 ved den årlige emissionstildeling for den pågældende medlemsstat, som fastsat i henhold til nærværende artikels stk. 3 for det pågældende år, og slutter i 2030 ved det loft, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i kolonne 2 i bilag I til nærværende forordning

c) i årene 2026 til 2030 ikke overstiger det loft, der er defineret ved et lineært forløb, som tager sit udgangspunkt i 2024 i gennemsnittet af dens drivhusgasemissioner i årene 2021, 2022 og 2023, som medlemsstaten har forelagt i henhold til artikel 26 i forordning (EU) 2018/1999, og slutter i 2030 ved det loft, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i kolonne 2 i bilag I til nærværende forordning.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de årlige emissionstildelinger for hver medlemsstat for årene fra 2021 til 2030 i ton CO₂-ækvivalenter i overensstemmelse med de lineære forløb, der er fastsat i stk. 2.

For årene 2021 og 2022 fastsætter Kommissionen de årlige emissionstildelinger på grundlag af en omfattende gennemgang af de seneste nationale opgørelsesdata for årene 2005 og 2016 til 2018, som medlemsstaterne har forelagt i henhold til artikel 7

i forordning (EU) nr. 525/2013, og angiver værdien for de enkelte medlemsstats drivhusgasemissioner for 2005, der anvendes til at fastsætte disse årlige emissionstildelinger.

For årene 2023, 2024 og 2025 fastsætter Kommissionen de årlige emissionstildelinger på grundlag af værdien for hver medlemsstats drivhusgasemissioner for 2005 som angivet i medfør af andet afsnit og de reviderede værdier af de nationale opgørelsesdata for årene 2016 til 2018, jf. andet afsnit.

For årene 2026 til 2030 fastsætter Kommissionen de årlige emissionstildelinger på grundlag af værdien for hver medlemsstats drivhusgasemissioner for 2005 som angivet i medfør af andet afsnit og en omfattende gennemgang af de seneste nationale opgørelsesdata for årene 2021 til 2023, som forelægges af medlemsstaterne i henhold til artikel 26 i forordning (EU) nr. 2018/1999.

(4) I artikel 6 indsættes følgende stk. 3a:

"3a. Malta underretter senest den 31. december 2023 Kommissionen, hvis landet har til hensigt at gøre brug af den begrænsede annullering af EU ETS-kvoter, der er omhandlet i stk. 1, op til den procentdel, der er anført i bilag II, for hvert år i perioden fra 2025 til 2030 med henblik på landets overholdelse i henhold til artikel 9".

(5) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

"Yderligere anvendelse af nettooptag fra LULUCF".

b) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

"I det omfang en medlemsstats drivhusgasemissioner overstiger dens årlige emissionstildelinger for et givet år, herunder eventuelle henlagte årlige emissionstildelinger, jf. nærværende forordnings artikel 5, stk. 3, kan en mængde op til summen af de samlede nettooptag og de samlede nettoemissioner fra de kombinerede arealopgørelseskategorier, der er omfattet af forordning (EU) 2018/841, tages i betragtning med henblik på overholdelse i henhold til nærværende forordnings artikel 9 for det pågældende år, forudsat at:"

ii) Litra a) affattes således:

"a) den kumulative mængde, der tages i betragtning for den pågældende medlemsstat for årene 2021 til 2025, ikke overstiger halvdelen af den maksimale mængde samlede nettooptag, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i nærværende forordnings bilag III

aa) den kumulative mængde, der tages i betragtning for den pågældende medlemsstat for årene 2026 til 2030, ikke overstiger halvdelen af den maksimale mængde samlede nettooptag, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i nærværende forordnings bilag III".

iii) Stk. 2 udgår.

(6) Artikel 9, stk. 2, affattes således:

"2. Hvis en medlemsstats drivhusgasemissioner i perioden fra 2021 til 2025 som omhandlet i artikel 4 i forordning (EU) 2018/841 overstiger optaget som fastsat i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 12, nedsætter den centrale

administrator medlemsstatens årlige emissionstildelinger med en mængde svarende til disse overskydende drivhusgasemissioner i ton CO₂-ækvivalenter for de pågældende år."

(7) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 11a

Yderligere reserve

1. Hvis Unionen senest i 2030 har reduceret nettodrivhusgasemissionerne med mindst 55 % i forhold til 1990-niveauerne i overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119**, skal der oprettes en yderligere reserve i EU-registret under hensyntagen til den maksimale grænse for bidraget fra nettooptag.

2. Medlemsstater, som beslutter ikke at bidrage til eller drage nytte af den yderligere reserve, skal meddele deres beslutning til Kommissionen senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse.

3. Den yderligere reserve består af de nettooptag, som deltagende medlemsstater har genereret i perioden fra 2026 til 2030 ud over deres respektive mål i henhold til forordning (EU) 2018/841, efter fradrag af begge af følgende:

- a) eventuel fleksibilitet, der udnyttes i henhold til artikel 11-13b i forordning (EU) 2018/841
- b) de mængder, der tages i betragtning med henblik på overholdelse i henhold til artikel 7 i nærværende forordning.

4. Hvis der oprettes en yderligere reserve i henhold til stk. 1, kan en deltagende medlemsstat drage fordel af den, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Medlemsstatens drivhusgasemissioner overstiger dens årlige emissionstildelinger i perioden fra 2026 til 2030.
- b) Medlemsstaten har opbrugt fleksibilitetsmulighederne i artikel 5, stk. 2 og 3.
- c) Medlemsstaten har gjort størst mulig brug af nettooptag i henhold til artikel 7, selv om denne mængde ikke når op på det niveau, der er fastsat i bilag III.
- d) Medlemsstaten har ikke foretaget nogen nettooverførsler til andre medlemsstater i henhold til artikel 5.

5. Hvis en medlemsstat opfylder betingelserne i stk. 4, skal den modtage en yderligere mængde fra den yderligere reserve, der maksimalt dækker dens underskud, og som skal anvendes med henblik på overholdelse i henhold til artikel 9.

Hvis den deraf følgende fælles mængde, der skal modtages af alle de medlemsstater, som opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 4, overstiger mængden tildelt den yderligere reserve omhandlet i nærværende artikels stk. 3, nedsættes den mængde, der skal modtages af hver af disse medlemsstater pro rata."

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

(8) Bilag I til forordning (EU) 2018/842 erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

(9) I bilag II affattes angivelsen vedrørende Malta således:

	Maksimal procentdel af drivhusgasemissionerne i 2005 som fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3
"Malta	7 %".

(10) Titlen på bilag III affattes således:

"SAMLET NETTOOPTAG FRA DE AREALKATEGORIER, SOM FORORDNING (EU) 2018/841 OMFATTER OG MEDLEMSSTATERNE I HENHOLD TIL ARTIKEL 7, STK. 1, LITRA A), I NÆRVÆRENDE FORORDNING KAN TAGE I BETRAGTNING MED HENBLIK PÅ OVERHOLDELSE I PERIODEN 2021-2030".

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formanden

På Rådets vegne
Formanden

FINANSIERINGSOVERSIGT

Indhold

1.	FRAMEWORK OF THE PROPOSAL/INITIATIVE.....	22
1.1.	Title of the proposal/initiative.....	22
1.2.	Policy area(s) concerned	22
1.3.	The proposal/initiative relates to:.....	22
1.4.	Objective(s).....	22
1.4.1.	General objective(s).....	22
1.4.2.	Specific objective(s).....	22
1.4.3.	Expected result(s) and impact	22
1.4.4.	Indicators of performance	23
1.5.	Grounds for the proposal/initiative	23
1.5.1.	Requirement(s) to be met in the short or long term including a detailed timeline for roll-out of the implementation of the initiative	23
1.5.2.	Added value of Union involvement (it may result from different factors, e.g. coordination gains, legal certainty, greater effectiveness or complementarities). For the purposes of this point 'added value of Union involvement' is the value resulting from Union intervention which is additional to the value that would have been otherwise created by Member States alone.....	23
1.5.3.	Lessons learned from similar experiences in the past.....	23
1.5.4.	Compatibility with the Multiannual Financial Framework and possible synergies with other appropriate instruments.....	24
1.5.5.	Assessment of the different available financing options, including scope for redeployment.....	24
1.6.	Duration and financial impact of the proposal/initiative	24
1.7.	Management mode(s) planned	24
2.	MANAGEMENT MEASURES.....	26
2.1.	Monitoring and reporting rules	26
2.2.	Management and control system(s)	26
2.2.1.	Justification of the management mode(s), the funding implementation mechanism(s), the payment modalities and the control strategy proposed	26
2.2.2.	Information concerning the risks identified and the internal control system(s) set up to mitigate them.....	26
2.2.3.	Estimation and justification of the cost-effectiveness of the controls (ratio of "control costs ÷ value of the related funds managed"), and assessment of the expected levels of risk of error (at payment & at closure)	26
2.3.	Measures to prevent fraud and irregularities.....	26
3.	ESTIMATED FINANCIAL IMPACT OF THE PROPOSAL/INITIATIVE.....	27

- 3.1. Heading(s) of the multiannual financial framework and expenditure budget line(s) affected..... 27
- 3.2. Estimated financial impact of the proposal on appropriations..... 28
 - 3.2.1. Summary of estimated impact on operational appropriations..... 28
 - 3.2.2. Estimated output funded with operational appropriations 30
 - 3.2.3. Summary of estimated impact on administrative appropriations..... 31
 - 3.2.4. Compatibility with the current multiannual financial framework..... 33
 - 3.2.5. Third-party contributions 33
- 3.3. Estimated impact on revenue 34

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2018/842 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Klimaindsats
Udgiftsområde 3 — Naturressourcer og miljø
Afsnit 9 – Miljø og klimaindsats

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

- en ny foranstaltning
- en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning³⁸
- en forlængelse af en eksisterende foranstaltning
- en sammenlægning eller omlægning af en eller flere foranstaltninger til en ny/anden foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Generelle mål

Forslaget er en del af klima- og energipakken for 2030 "Fit for 55", der sigter mod at nå EU's 2030-mål om at opnå en reduktion af drivhusgasemissionerne på mindst -55 % i forhold til 1990 på en omkostningseffektiv måde og bidrage til at begrænse den globale opvarmning. Pakken lever op til Kommissionens forpligtelse i henhold til artikel 3 i klimaloven om at gennemgå relevant EU-lovgivning, så det er muligt at nå ovennævnte mål.

Med forslaget gennemgås og ajourføres de kollektive og nationale emissionsreduktionsmål, der skal nås i 2030 af de sektorer, som er omfattet af forordningen om indsatsfordeling, og rammerne og fleksibilitetsmekanismerne tilpasses i overensstemmelse hermed.

1.4.2. Specifikke mål

Målet er at bidrage til 2030-målet om en reduktion af nettodrivhusgasemissionerne på mindst -55 % og til målet om klimaneutralitet inden 2050 ved hjælp af overvågning af fremskridt og kontrol af medlemsstaternes overholdelse af deres emissionsreduktionsforpligtelser i henhold til forslaget med henblik på at opnå en EU-dækkende reduktion af drivhusgasemissionerne i de sektorer, der er omfattet af forordningen om indsatsfordeling, på 40 % i forhold til 2005 på en måde, der er retfærdig og omkostningseffektiv, og som sikrer miljømæssig integritet.

³⁸ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Forslaget vil resultere i en EU-dækkende reduktion af drivhusgasemissionerne i de sektorer, der er omfattet af forordningen om indsatsfordeling, på 40 % i 2030 i forhold til 2005.

Forslaget fastsætter nationale mål på baggrund af forordningen om indsatsfordeling, der primært er baseret på BNP pr. indbygger, for at sikre en retfærdig og omkostningseffektiv indsatsfordeling, samtidig med at det giver mulighed for en omkostningseffektiv opfyldelse af disse mål gennem dets fleksibilitet.

Forslaget er rettet mod medlemsstaterne som institutionelle aktører. Den foreslåede politik skal gennemføres på nationalt plan og påvirker dermed hovedsageligt deres nationale forvaltninger. Arten og omfanget af de nationale foranstaltninger, som medlemsstaterne vælger til at gennemføre politikken, vil afgøre, hvilke interessenter der berøres.

1.4.4. *Resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Indikator 1: Niveau for reduktion af drivhusgasemissioner, der ikke er omfattet af ETS, i EU.

Indikator 2: Niveau for emissionsreduktioner i medlemsstaterne.

1.5. **Forslagets/initiativets begrundelse**

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

Medlemsstaterne skal opfylde deres nationale emissionsreduktionsmål i 2030. De skal gennemføre de politikker og foranstaltninger og de retlige og administrative bestemmelser, der er nødvendige på nationalt plan for at efterkomme forslaget.

Kommissionen skal udvikle de relevante gennemførelsesforanstaltninger, herunder fastsætte nye årlige emissionstildelinger for årene 2023, 2024 og 2025, efter en omfattende gennemgang af opgørelsesdataene for årene 2026-2030.

1.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side (f.eks. koordineringsfordele, retssikkerhed, større effektivitet eller komplementaritet). Ved "merværdien ved en indsats fra EU's side" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.*

Klimaforandringer er et grænseoverskridende problem. Da målet for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne individuelt, er koordinering af klimaindsatsen på europæisk plan og på globalt plan, hvor det er muligt, nødvendig, og EU-foranstaltninger begrundes på baggrund af nærhedsprincippet. EU og medlemsstaterne deltager i fællesskab i gennemførelsen af Parisaftalen. Den fælles indsats gør det muligt for EU at behandle spørgsmål om både rimelighed og effektivitet og samtidig opnå et ambitiøst miljømål. I artikel 191-193 i TEUF stadfæstes EU's kompetencer inden for klimaændringer.

1.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

Gennemførelsen og funktionen af rammen for indsatsfordeling (først gennem beslutning nr. 406/2009/EF, efterfulgt af forordningen om indsatsfordeling — som

skal ændres ved dette forslag) har betydet, at medlemsstaterne er blevet mere aktive med hensyn til at overveje nye foranstaltninger til at reducere sektorernes emissioner, og hvordan de foranstaltninger bedst kan udformes.

Når eksisterende nationale politikker og foranstaltninger er gennemført, forventes de samlede EU-27-emissioner at blive reduceret med 30 % i 2030 ifølge aggregerede nationale fremskrivninger af drivhusgasemissioner. I 2019 udarbejdede alle medlemsstater deres endelige integrerede nationale energi- og klimaplaner. Med gennemførelsen af de planlagte foranstaltninger eller erklærede ambitioner i de endelige nationale energi- og klimaplaner anslås den samlede drivhusgasreduktion i EU at nå op på 41 %, hvilket betyder en virkeliggørelse af det nuværende reduktionsmål på mindst 40 %.

En tilpasning og revision af forordningen om indsatsfordeling vil yderligere styrke medlemsstaternes engagement i den kollektive indsats for at optrappe kampen mod klimaændringer.

1.5.4. Sammenhæng med den flerårige finansielle ramme og eventuelle synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Forslagene er en del af "Fit for 55"-pakken, der samler en række gensidigt forstærkende initiativer inden for klima- og energirammen, som vil sætte Unionen i stand til at reducere nettodrivhusgasemissioner med mindst 55 % i forhold til 1990-niveauerne inden 2030 som krævet i klimaloven.

"Fit for 55"-pakken, Next Generation EU-instrumentet og den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 vil bidrage til at opnå den grønne og digitale omstilling, som Europa stræber efter. Initiativet er også i overensstemmelse med Unionens politikker om en ren og cirkulær økonomi, bæredygtig og intelligent mobilitet, fra jord til bord-strategien, EU's biodiversitetsstrategi for 2030 og den kommende handlingsplan for ambitionen om nulforurening samt dens holdning til den internationale scene og dens diplomati inden for rammerne af den grønne pagt.

1.5.5. Vurdering af de forskellige tilgængelige finansieringsmuligheder, herunder muligheden for omfordeling

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

begrænset varighed

– gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

– Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.

ubegrænset varighed

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)³⁹

Direkte forvaltning ved Kommissionen

i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer

i gennemførelsesorganer

³⁹ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

- Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne
- Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:
 - tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
 - internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
 - Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
 - de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
 - offentligretlige organer
 - privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
 - privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
 - personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt

Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

Forslaget viderefører forordningen om indsatsfordeling med de samme overvågnings- og rapporteringsforpligtelser for medlemsstaterne og forvaltningsopgaver for Kommissionen. Kommissionen vil fortsat blive støttet af Det Europæiske Miljøagentur i overvågningen af medlemsstaternes fremskridt i retning af at opfylde deres forpligtelser i henhold til forslaget.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Overholdelsen vil afhænge af den eksisterende omfattende ramme for overvågning, rapportering og verifikation, der er fastsat dels i forordningen om indsatsfordeling og dels i forordning (EU) 2018/1999 ("forvaltningsforordningen") og dens gennemførelsesbestemmelser.

For at sikre, at overensstemmelsesvurderingen bygger på nøjagtige data, vil de opgørelser over drivhusgasemissioner, som medlemsstaterne indsender, fortsat blive revideret af Kommissionen. Det Europæiske Miljøagentur vil fortsat koordinere kontrollen med de indsendte oplysningers gennemsigtighed, nøjagtighed, ensartethed, sammenlignelighed og fuldstændighed.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Ikke relevant – Forslaget gennemfører ikke et finansielt program, da der er tale om udformning af en langsigtet politik. Forvaltningsmetode, finansieringsmekanismer, betalingsvilkår og kontrolstrategi i forbindelse med fejlprocenter finder ikke anvendelse. Gennemførelsen af dette forslag vil kræve en omfordeling af de menneskelige ressourcer hos Kommissionen. Der er fastlagt passende procedurer herfor.

2.2.2. *Oplysninger om de udpegede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Medlemsstater, der ikke rapporterer eller ikke rettidigt rapporterer deres årlige drivhusgasemissioner.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolforanstaltningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Dette initiativ medfører ikke nye væsentlige kontroller/risici, som ikke vil være omfattet af en eksisterende intern ramme for kontrol. Ingen specifikke foranstaltninger ud over anvendelsen af finansforordningen påtænkes.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Overvågningen af medlemsstaternes fremskridt hen imod deres forpligtelser i henhold til dette forslag bygger på et veletableret eksisterende kvalitetskontrolsystem og verifikation af deres årlige indberetninger af drivhusgasemissioner. Dette sikrer, at eventuelle mangler eller uregelmæssigheder med hensyn til de rapporterede emissionsdata håndteres og korrigeres inden overensstemmelseskontrollen.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB [1]	fra EFTA-lande [2]	fra kandidatlande [3]	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
3	09 01 01 01	IOB	JA	NEJ	NEJ	NEJ
3	09 02 03	OB	JA	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 01 02 01	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 01	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 02	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 03	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om: Ikke relevant.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme			3	"Naturoressourcer og miljø"				
GD: CLIMA			2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Aktionsbevillinger								
09 02 03	Forpligtelser	(1)	1,750					1,750
	Betalinger	(2)		0,700	1,050			1,750
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer								
09 01 01 01		(3)			0,467	0,042	0,092	0,601
Bevillinger I ALT til GD for Klima	Forpligtelser	= 1 + 3	1,750		0,467	0,042	0,092	2,351
	Betalinger	= 2 + 3		0,700	1,517	0,042	0,092	2,351
Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	1,750		0,467	0,042	0,092	2,351
	Betalinger	(5)		0,700	1,517	0,042	0,092	2,351
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 3 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	= 4 + 6	1,750		0,467	0,042	0,092	2,351
	Betalinger	= 5 + 6		0,700	1,517	0,042	0,092	2,351

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administration"
--	---	------------------

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af de "administrative budgetoplysninger", der først skal indføres i [bilaget til finansieringsoversigten](#) (bilag V til de interne regler), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler)

		2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
GD: CLIMA							
Menneskelige ressourcer		0,465	0,474	0,484	0,494	0,503	2,421
Andre administrationsudgifter		0,055	0,107	0,107	-	-	0,269
I ALT til GD for Klima	Bevillinger	0,520	0,581	0,591	0,494	0,503	2,689
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,520	0,581	0,591	0,494	0,503	2,689

		2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	2,270	0,581	1,058	0,536	0,595	5,040
	Betalinger	0,520	1,281	2,108	0,536	0,595	5,040

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

				2023	2024	2025	2026	2027	I alt						
Der angives mål og resultater	budgetpost	RESULTATER													
		Type ⁴⁰	Resultaternes gnsntl. omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger
Specifikt mål med forordningen om indsatsfordeling⁴¹															
- ændringer af EU-registret		Tjenesteydelseskontrakter			0,000		0,000		0,075		0,000		0,000		0,075
		QTM, eksternt, udstyr			0,000		0,000		0,350		0,000		0,050		0,400
- udvidelse af servicedesken		Tjenesteydelseskontrakter			0,000		0,000		0,000		0,000		0,000		0,000
		QTM, eksternt, udstyr			0,000		0,000		0,042		0,042		0,042		0,126
Subtotal for specifikt mål for forordningen om indsatsfordeling					0,000		0,000		0,467		0,042		0,092		0,601
I ALT					0,000		0,000		0,467		0,042		0,092		0,601

⁴⁰ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁴¹ Som beskrevet i punkt 1.4.2. "Specifikke mål ...".

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme						
Menneskelige ressourcer	0,465	0,474	0,484	0,494	0,503	2,421
Andre administrationsudgifter	0,055	0,107	0,107	-	-	0,269
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	0,520	0,581	0,591	0,494	0,503	2,689
Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7[1] i den flerårige finansielle ramme						
Menneskelige ressourcer	-	-	-	-	-	-
Andre udgifter af administrativ art	-	-	-	-	-	-
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	-	-	-	-	-	-
I ALT	0,520	0,581	0,591	0,494	0,503	2,689

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	2023	2024	2025	2026	2027
Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)					
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	3	3	3	3	3
20 01 02 03 (i delegationer)					
01 01 01 01 (indirekte forskning)					
01 01 01 11 (direkte forskning)					
Andre budgetposter (skal angives)					
Eksternt personale (i årsværk)[1]					
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)					
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JED i delegationerne)					
XX 01 xx yy zz [2]	- i hovedsædet				
	- i delegationer				
01 01 01 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)					
01 01 01 12 (KA, UNE, V – direkte forskning)					
Andre budgetposter (skal angives)					
I ALT	3	3	3	3	3

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	<p>2 AD: Beregning af nye årlige emissionstildelinger for 2023-2030 og tilhørende gennemførelsesretsakt fra Kommissionen.</p> <p>Omfattende gennemgang af opgørelserne for 2025 og 2027 (kontraktforvaltning og tilknyttede gennemførelsesretsakter).</p> <p>Forretningsanalyse for IT-tilpasninger og efterfølgende drift af de nye elementer i EU-registret. Forretningsmæssige oplysninger og indberetningsforpligtelser. Forvaltning af kunderelationer og koordinering af nye servicedeskressourcer.</p> <p>1 AD: Kapacitetsopbygning i medlemsstaterne med henblik på udformning af emissionsreduktionsstrategier. Støtte til medlemsstaternes ajourføring af deres nationale energi- og klimaplaner i henhold til forvaltningsforordningen med henblik på at intensivere deres nationale klimapolitikker og -foranstaltninger for at gennemføre de nødvendige emissionsreduktioner inden 2030.</p>
Eksternt personale	-

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- ✓ kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR).

Det, at udgifterne afholdes inden for Life-rammen

- kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen.

- kræver, at der foretages en revision af FFR.

3.2.5. Tredjemand's bidrag til finansieringen

Forslaget/initiativet:

- ✓ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	2023	2024	2025	2026	2027	I alt
Angiv organ, som deltager i samfinansieringen						
Samfinansierede bevillinger I ALT						

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for andre indtægter
 - Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁴²						
		År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027		I alt
Artikel								

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode/formel der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne eller andre oplysninger).

⁴² Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.